

Agitation, man her har drevet. Jeg vil til-lade mig at erindre om, at i 1919—20 støttede Socialdemokratiet det Regeringsforslag, der da var fremsat, og ved hvilket der blev bortset fra Indtægter paa 900 Kr. for Ægtepar, uanset hvor de boede, i Hovedstaden, i Købstæderne eller paa Landet, og 600 Kr. for enlige Personer, og dette selv om den vedkommende Indtægt hidrørte fra Formue. Og Fradragsreglerne? Ja, de var i det væsentlige ogsaa lempeligere da end nu, idet de for Ægtepars Vedkommende var saaledes, at af Indtægter mellem 900 og 1 200 Kr. skulde Halvdelen fradrages, af Indtægter mellem 1 200 og 1 500 Kr. $\frac{3}{4}$, medens Indtægter derudover skulde fradrages helt, og for enligt stillede Personer de tilsvarende Tal, halvt Fradrag mellem 600 og 800 Kr., $\frac{3}{4}$ mellem 800 og 1 000 Kr., og saa som sagt dette, at der intet særligt Hensyn toges til, om det var Formueindkomst, Talen var om, og at Aldersrenter, som efter Fra-drag blev under 60 Kr., skulde bortfalde.

Hvis vi nu foretager en Sammenstilling mellem dette Forslag, den gældende Lov og det Lovforslag, her foreligger til Be-handling, vil man se, at Resultaterne af Forslaget i 1919—20 kan betegnes som værende af højst mærkelig Værdi, af højst vidunderlig Beskaffenhed, og at det fore-liggende Lovforslag, selv om det ikke paa den Maade som Forslaget af 1919—20 fører ud i det helt meningsløse, dog gør Skridt i den Retning. Efter Forslaget af 1919—20 var Grænseformuen for et Ægtepar i Køben-havn, hvoraf den ene var over 60 Aar, den anden over 66, og som havde opsat Be-gæringen, til den ældste var fyldt 66, ikke mindre end 57 375 Kr., hvis man regner med 4 pCt. Rente. Altsaa i København kunde et Ægtepar med en Formue paa 57 375 Kr. faa 60 Kr. om Aaret i Aldersrente. Det tilsvarende Tal for et Ægtepar paa Landet var 51 875 Kr. Sammenstiller man nu det med de Formuegrænser for Ægtepar, henholdsvis i København og paa Landet, som er fastsat i den gældende Lov, idet jeg stadig tænker paa et Ægtepar, som begge er Aldersrentenydere, og som har opsat Aldersrentebegæringen, indtil den ældste var fyldt efter Forslaget af 1919—20 66 Aar, efter den gældende Lov 68 Aar, altsaa en 2 Aar højere Aldersgrænse, saa viser det sig, at de Tal, jeg før nævnte for Grænseformuerne, er blevet halveret, ja nærmer sig Trediedelen af det, som var foreslaaet i 1919—20. Grænseformuen for et saadant Ægtepar henholdsvis i Køben-havn og paa Landet ligger efter Loven ved

27 825 Kr. og 18 812 Kr. For en enlig Mandsperson, der er over 66 Aar — og dertil svarer et Ægtepar, hvor Manden er Aldersrentenyder over 66 Aar —, vilde efter For-slaget af 1919—20 Grænseformuen i Køben-havn være 33 750 Kr. og paa Landet 27 750 Kr., medens den for den vedkommende Person efter den gældende Lovs Bestem-melser er 17 856 Kr. og 12 756 Kr. Og ser man nu i denne Forbindelse paa Lovfor-slaget, viser det sig, at Ægteparret, som jeg her gentagende har nævnt, har Adgang til Aldersrente ved en Grænseformue paa hen-holdsvis 29 863 Kr. i København og 21 575 Kr. paa Landet, medens Grænseformuen for den enlige Mandsperson, jeg har omtalt, i København er 21 575 Kr. og paa Landet 16 050 Kr.

Den Formue, der efter den gældende Lov for et Ægtepar giver Adgang til Mini-mumsaldersrenten, er altsaa henimod 30 000 Kr. lavere i København end efter det For-slag, der var fremsat af Regeringen i 1919—20, og som Socialdemokratiet støttede, og den er 2 000 Kr. lavere end efter det fore-liggende Forslag. Paa Landet er de til-svarende Tal 33 000 Kr., sammenlignet med 1919—20-Forslaget, og 3 000 Kr., sammen-lignet med det her foreliggende Forslag.

Naar man i 1919—20 vilde sætte saa vide Grænser for Adgangen til at nyde Aldersrente, maa man rigtignok i høj Grad forbavses over de Klager, der er udstødt bl. a. af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen over, at et saa stort Antal Mennesker med Formue og Indkomst, som Tilfældet er, har faaet Adgang til at faa Aldersrente efter den gældende Lov, og man maa paa denne Baggrund saa meget mere for-bavses over, at den højterede Minister her kommer med et Forslag, hvorved han — ikke søger at begrænse Adgangen til Aldersrente for dem, der har Indkomst og Formue, ud over den Begrænsning, som findes i den gældende Lov, men endogsaa udvider Rammerne, øger Tallet af de vedkommende meget be-tydeligt og øger den Aldersrente, som hver enkelt kan faa i Henhold til Forslaget, særdeles betydeligt.

Og ser vi paa de enligt stillede Personer, viser det sig, at efter Loven ligger den Formue, der giver en enlig Mand eller et Ægtepar, hvoraf kun Manden er Aldersrentenyder, Adgang til Minimumsaldersrenten, 16 000 Kr. lavere i København end efter Forslaget af 1919—20 og ca. 4 000 Kr. lavere end efter det foreliggende Forslag, og paa Landet er de tilsvarende Tal 15 000 Kr. og 3 500 Kr.

Dette viser efter min Opfattelse absolut